

ת"פ 40337/11/15 - מדינת ישראל נגד חליל עיסא

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 40337-11-15 מדינת ישראל נ' עיסא

בפני בעניין: כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל

נגד
חליל עיסא
הנאשם

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד רויטל גרמה
ב"כ הנאשם עו"ד רן שטרצר
גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בתיק שבכותרת וצירף תיק נוסף במסגרת הסדר בו הגבילה המאשימה את עתירתה העונשית ל-3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וההגנה פתוחה בטיעוניה.

2. בתיק שבכותרת הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירת אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 18.8.15 עובר לשעה 07:08 בכביש 444 באזור צומת קאסם לכיוון דרום, נסעה המתלוננת ברכבה וצפרה לנאשם שנסע אותה העת ברכבו כאשר הוא נכנס לנתיבה. הנאשם עצר את הרכב, חסם את רכבה של המתלוננת, פתח את דלת הנהג, הסתכל לעבר המתלוננת ואמר לה "למי את חושבת שאת צופרת". המתלוננת חייגה למוקד 100 של המשטרה. בהמשך ובסמוך, עת הגיעו שני הרכבים לרמזור, יצא הנאשם מרכבו, פנה לעבר רכבה של המתלוננת, ניסה לפתוח את דלת רכבה שהייתה נעולה, החל לדפוק על מרכב הרכב ומכסה המנוע תוך שאיים על המתלוננת בפגיעה בה באומרו "אני יהרוג אותך, תפתחי את הדלת, למי את צופרת, יא בת זונה, אני יהרוג אותך".

מיד ובסמוך, הגיע למקום קצין משטרה וחסם עם אופנועו את רכבו של הנאשם.

3. כמו כן צירף הנאשם את כתב האישום בת"פ 8758-08-16, בו הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 (א) לחוק ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק.

לפי עובדות כתב האישום ביום 13.4.16 ניתנה החלטה על ידי בית משפט השלום בתל אביב במ"ת 129-01-16 לפיה הותר לנאשם לצאת לעבודה בליווי אביו בין הימים שבת עד חמישי בין השעות 07:00 עד 19:00.

ביום 2.6.16, בסמוך לשעה 15:00, שהה הנאשם ברחוב הרצוג פינת קרן היסוד בגבעתיים, ללא ליווי אביו. כאשר הובל הנאשם לתחנת המשטרה שם הודע לו, כי הוא עומד להיחקר, החל לצעוק ולהתפרע תוך ניסיון לצאת החוצה מהתחנה לעשן סיגריה. השוטר מנע מהנאשם לצאת מהמקום וזה המשיך להתפרע ולצעוק עד שהשוטר נאלץ להודיעו, כי הוא עצור. בהמשך השוטר ניסה להושיב את הנאשם על כיסא על מנת לאזוק אותו, אולם הנאשם הדף אותו עם גופו עד אשר השוטר תפס אותו בשתי ידיו, הושיבו בכיסא ואזקו בידי וברגליו.

ראיות לעונש

4. מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1) עולה, כי לחובתו 3 הרשעות משנת 2011, 2013 ו- 2016 בעבירות דומות לענייננו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

5. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם הביע הסכמתו לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות והוא אף נמצא מתאים לכך.

טיעוני הצדדים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** טענה, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת. מדובר באיומים על עניין של מה בכך, איומים בוטים במלל ובהתנהגות. בהפרת הוראה חוקית והפרעתו לשוטר במילוי תפקידו יש הבעת זלזול והעדר מורא מהחוק והרשויות.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות בגין עבירות של תקיפה, איומים ותגרה בין השנים 2011 ל- 2016. עוד ציינה, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם מיוני 2016 הייתה בגין עבירות דומות אשר בוצעו לאחר ביצוע העבירות בתיק הנוכחי ואילו צירף הנאשם את התיקים היה מושת עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המאשימה הסבירה, כי המאשימה נתנה דעתה לשיקולי הקולא בעניינו של הנאשם והם ההודאה ונטילת האחריות, אי הבאת העדים, ועל כן הגבילה עתירתה העונשית ל- 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבים של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי נוכח הגבלת עתירתה העונשית ל- 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, עתירה המצויה בתוך מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, היא אינה עותרת לקביעת מתחם עונש הולם.

7. **ב"כ הנאשם** סבר אף הוא, כי נוכח העובדה שהמאשימה הגבילה את עתירתה העונשית ל- 3 חודשי מאסר אין צורך לקבוע מתחם עונש הולם.

ב"כ הנאשם טען, כי מדובר באיומים שאינם ברף גבוה, וכי תוכן האיומים שהושמעו בין שניים זרים הם בבחינת פליטת פה ולא מדובר באיומים בוטים.

ב"כ הנאשם, לא חלק על הנפסדות שבמעשי הנאשם אך סבר שלא מדובר באיומים קשים.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל להודית הנאשם ולקחת האחריות, הבעת הצער על מעשיו, החיסכון בזמן שיפוטי והעובדה שנמנע מהמתלוננת הצורך להעיד.

ב"כ הנאשם סבר שמתחם הענישה בתיק זה הינו בין מאסר על תנאי ועד 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, כפי שעתרה ב"כ המאשימה.

עוד ציין ב"כ הנאשם, כי התיק הנוסף שצורף אין בו לשנות מהעונש שיושת על הנאשם מאחר שזה נלקח בחשבון בעת גיבוש ההסדר בין הצדדים.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעובדה, כי הנאשם סיים לפני מספר חודשים ריצוי 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות השירות שהוטלו עליו בתיק אחר, תקופה בה לא עבד ובעקבותיה מצבו הכלכלי הורע.

לאור כל האמור לעיל, ביקש להשית על הנאשם מאסר על תנאי מרתיע.

8. **הנאשם** בדברו האחרון הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

9. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה באותם ערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

10. **הערך החברתי** אשר נפגע בעקבות מעשיו של הנאשם הינו זכות המתלוננת לביטחון ושלמות הגוף, לתחושת בטחון ולשלווה הנפש במרחב הציבורי.

הפסיקה עמדה פעמים רבות על החומרה שבעבירת האיומים, כך בע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל** (06.09.89) נקבע:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (PERSON'S PEACE OF MIND) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

11. הנאשם אף הפר הוראה חוקית והפריע לשוטר במילוי תפקידו ובכך פגע בסדרי השלטון והמשפט וביכולתה של המדינה להוציא אל הפועל את שלטונה באמצעות גורמי אכיפת החוק.

12. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** בהתאם לסעיף 40ג' לחוק, הרי שבענייננו מדובר בנאשם אשר איים על המתלוננת, בעת נסיעתה ברכבה, ולא הסתפק באיום מרכבו אלא יצא בעת המתנה ברמזור ואיים עליה איום בוטה. הנאשם המשיך לאיים על המתלוננת וחסם את רכבה. אין המדובר באמירה חד פעמית שהיא בבחינת "פליטת פה", אלא באירוע, אמנם קצר בזמן, שכלל מספר פעולות שהנאשם יכול היה להפסיק בכל שלב, והכל בשל כך שהמתלוננת צפרה לו.

הנאשם הפר הוראה חוקית ולאחר הבאתו לתחנת המשטרה הגדיל לעשות והפריע לשוטר במילוי תפקידו ובכך הוכיח, כטענת ב"כ המאשימה, כי אין עליו מורא החוק.

13. כאמור, המאשימה הגבילה את עתירתה העונשית ל-3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וב"כ הנאשם עתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מלמדת, כי טווח הענישה הנטען על ידי הצדדים, ממאסר על תנאי ועד 3 חודשי מאסר, נמצא במתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. **בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**
15. בענייננו הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט.
16. שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם שהינו בן 28, את מצבו הכלכלי והעובדה, כי הוא נעדר הכנסה במשך החודשים בהם ריצה עונשו בעבודות שירות. אין ספק, כי הטלת עונש מאסר גם בדרך של עבודות שירות יש בה להכביד על הנאשם בנסיבות אלה.
17. כאמור, לנאשם 3 הרשעות; האחת משנת 2011 בגין עבירות של איומים ותקיפה סתם; השנייה משנת 2013 בגין תגרה ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; והאחרונה משנת 2016 בגין אירועים שבוצעו לאחר האירועים שבכתבי האישום בתיקים שבפניי וזאת בגין תקיפה הגורמת חבלה, איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד והושתו עליו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
18. לאחר שלקחתי בחשבון את טיב האיומים, העובדה שהנאשם לא רק חסם את רכבה של המתלוננת אלא גם יצא ו"דפק" על רכבה, חזר על איומיו הבוטים והפסיק רק לאחר הגעת המשטרה למקום, העבירות הנוספות בהן הורשע, הודאתו ולקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי, החיסכון בעדותה של המתלוננת, עברו הפלילי והסתבכויותיו החוזרות בעבירות אלימות ונסיבותיו האישיות, אני סבורה כי לא ניתן להסתפק במקרה זה בענישה צופה פני עתיד.

סוף דבר

19. לאור האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו אצל הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז ביום 22.8.17. עבודות השירות יתבצעו בימים א'-ה' בעיריית ראש העין, בכתובת שילה 21 ראש העין.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם העבירות בהן הורשע.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 10.11.17.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18 יולי 2017, במעמד הצדדים.

